

PLATFORM

Geen kinderstoeltjes en koffie in kartonnen bekertjes, maar shotjes en statafels: Bond voor Ploeterende ouders brengt Noord-Limburgse ouders samen

Bron: dagblad De Limburger (online) van 19-01-2026 door Kristel Schreurs



Initiatiefnemer Ankie Rutten: „We merkten dat er een groeiend aantal ouders behoefte heeft aan een platform, een community om ervaringen te delen”. © Louisa Vergozisi

Helden

Geen kinderstoeltjes en koffie in kartonnen bekertjes, maar shotjes en statafels. In diverse uitgaanslocaties in Noord-Limburg houdt de Bond voor Ploeterende Ouders een ouderavond. Niet om ouders te vertellen hoe ze hun kinderen moeten opvoeden, maar om ze samen te brengen.

Het zal vijftien jaar geleden zijn. Misschien twintig. En nu staan ze er weer, in de rij voor wat nu discotheek Switch in Helden heet. Ooit wachtten ze hier op hun biertje, muziek, een kus, op eindeloze nachten. Nu is het een doordeweekse donderdag en schuiven een kleine 150 ouders naar binnen voor iets wat toen ondenkbaar was: een ouderavond. Dezelfde dansvloer, een ander leven. Waar ze vroeger dansten om te ontsnappen, bewegen ze zich nu samen door iets waarvoor geen danspasjes bestaan: het ouderschap.

Verbond

De Ouderavond XXL is een initiatief van de Bond voor Ploeterende Ouders. Deze bond werd vorig jaar opgericht door onder anderen Pavèl van Houten (41) uit Helden, Saartje Hoogland (29) uit Venlo en Ankie Rutten (51) uit Panningen (Stichting Cultuurpad) om het ouderschap wat lucht en nuance te geven en ouders met elkaar en met scholen verbinden. Er is een ploeterlijn, een soort kindertelefoon voor ouders, maar ook evenementen als de digitale zwemles en deze ouderavond. Niet in een aula of klaslokaal, maar in uitgaanslocaties of theaters. Zo nemen de initiatiefnemers afstand van de ouderavond als verplicht nummer: zittend luisteren naar hoe het beter kan. Hier in Helden hoeft niets te worden verbeterd. 'Niemand weet echt hoe het moet', luidt het motto.

Bestaan er ouders die het wel weten? Niet ploeteren? Volgens Wendy Neessen (40) uit Panningen bestaan die niet. „Ik ben gedragswetenschapper met een onderwijsverleden, maar mijn partner en ik hebben de opvoeding van onze dochters van 11 en 8 nog niet uitgespeeld.” Ze staat deze avond op de dansvloer uit nieuwsgierigheid, maar vooral omdat ze het idee van een community voor ouders omarmt. Ze is inmiddels bijna een jaar lid van de bond.

Wendy is niet de enige. Inmiddels zijn er 470 leden. Vaders en moeders die erkennen dat ze ploeteren, dat ze het ook niet weten en niet weten of ze het ooit weten. Het zijn ouders die willen lachen om elkaars misère: een vaardigheid die in geen enkel opvoedboek wordt aangeleerd, maar die het fundament vormt voor de bond voor ploeteraars.

Humor

Want gelachen, dat wordt er op de ouderavond. Bij de ik-tel-tot-driebingo, de driftbuien-clinic, het mens-doe-niet-zo-moeilijkspel en bij de presentatie van Nicolette Albada over opvoeden met humor. Herkenbare voorbeelden worden over de toog gesmeten. Want bestaan ze, die ouders die nog nooit hebben gedreigd de iPad voor enkele weken te verstoppen als het kind niet zus of zo doet? Albada laat zien hoe en wanneer je humor kunt inzetten als je iets gedaan wilt krijgen. Hoe een discobal kan werken als een kind niet wil douchen en hoe zij jaren een polonaise begon als het bedtijd was. Ze laat ook zien dat humor soms totaal zinloos is. Want probeer maar eens grappig te zijn als een 12-jarige onverstoorbaar naar een scherm kijkt.



Sfeerbeelden van de Ouderavond in discotheek Switch. © Louisa Vergozisi



We merkten dat er een groeiend aantal ouders behoefte heeft aan een platform, een community om ervaringen te delen”, vertelt initiatiefnemer Ankie Rutten. „De zorg en opvoeding voor kinderen worden in onze maatschappij primair als het privéproject van de ouders gezien. Alsof opvoeden een doe-het-zelfpakket is: meetbaar, stuurbaar, verbeterbaar. En het zijn vaders en moeders die verantwoordelijk zijn voor het ‘slagen’ of ‘mislukken’ van het kind. Wij geloven dat opvoeden een gezamenlijke verantwoordelijkheid is – van ouders, scholen en de gemeenschap. En dat je er goed aan doet die verbinding te faciliteren. *It takes a village to raise a child*, is niet voor niets een cliché.”

Anekdoten verdwijnen met een glas prik of bier. Ouders praten, luisteren, lachen. „Als je jezelf toestaat te ploeteren, geeft dat rust”, zegt Wendy Neessen. Het is precies de inzet van de bond. „Ploeteren is geen falen, het is de norm. Geen stappenplannen en geen handleidingen. We zeggen nooit hoe iemand het moet doen”, zegt Hoogland. „We brengen ouders samen die daar behoefte aan hebben. Meer niet.”

Misschien is dat wel het meest radicale: dat opvoeden niet beter hoeft, maar wel minder eenzaam.

Benieuwd naar de volgende ouderavond? Bezoek www.ploeterendeouders.nl.

Wat voor ouder bent u?

